

NACZCZY (1) *ai*

a jasne.

sg [m N naczczy.] ∅ f N naczcza.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Będący na czczo: Ieiunus, Pofzczący fie/ też który yefzcze nic nie yadł/ czczy. Ieiuna saliva, Sliná náczcza. Mqcz 164d; [Náczczy/ Sabrius, Ieiunus. Volck Mmm; Sobrius Nuchtern Náczczy ArtNom N7].

HJ